

הצברית נשארה צברית - אבל אי-אפשר להכירה באף חדש ובר'סים מלאכותיים

לאותן המשנות אותן - כן. לאה פלציר עמדה בהתחלה כמעט לפני פשיטת-רגל: «בחורות שהיו לומדות אצלי נימיסין היו מסתובבות בחברה ומעוררות התפעלות, וכשהיו שואלים אותן איפה הן למדו גימור סין כאלה, הן היו אומרות שזה אצלן מלידה. הן התביישו לספר, ולכן, היתה אצלי מעט מאד עבודה» היא נזכרת.

★ ★ ★

קודם כל להתרחץ

אחרי שבחרו את אורה ורד למלכת יופי התחיל השינוי. יום אחד, כמה זמן לאחר הבחירה, באו אלי שני תימנים. אמר, שפתחה להם את הדלת, אמרה לי שבאו אלי שני אנשים מחברה קדישא. ניגשתי אליהם, והתברר שאלה הם שניים מעולית-ימן. הם רצו לשלוח את אורה ורד לארצות-הברית בשנית, כדי שתזכר למען מגבית התימנים והיו מוכרחים, באופן דחוף, ללמד אותה לדבר.

מאז החלו הצבריות להשתנות ולהשתנות. הן היו אולי מצליחות להיות בסוף גם צבריות וגם יפהפיות עולמיות, לולא הן היו נגמרות באמצע.

«איך שנעלמה הצברית», מספרת לאה פלציר, «אפשר לראות בלהקת כרמון. הן רקדניות שס הן עכשיו נערות אירופיות.

בימים אלה לפלס לה דרך כזמרת. לילי מן המתגוררת כיום בארצות הברית, שרה עציני, שנקראה בזמנה «בריגיט ברדו הישראלית», והנשואה כיום לרופא חיפאי, ואחרונה משמאל, גילה גולן.

בשיעור של יציבה, תוך כדי עבודה עם מקל, נראות ב- שעבדה כדוגמנית והמנסה תמונה מימין לשמאל: עדי קפלן.

כך נראתה פעם

סופה המטראגי של

שקיבלו את כל הליטוש, והמשתמשות ב- מיטב הטכסיסים, כולל איפור מוגזם. ללא פלציר אין אמנם שום דבר נגד

היום אפשר לקחת בחורה ולשנות אותה לגמרי. פעם הבחורה היתה חומר-גלם, היו מלששים אותה. היום לוקחים אותה והופכים אותה למשהו אחר.

הצברית של היום בנוייה בדיוק כמו שהיתה בנוייה הצברית שלפני עשר שנים, רק בסדר הפוך.

הצברית שלפני עשר שנים התחילה כה- עיוניים, ואילו הצברית של היום מתחילה מהברכיים. פניה של הצברית לשעבר היו גלויים לגמרי, והצחאר שלה נגמר בשרוך הלבן. פניה של הצברית החדשה מכוסים באיפור, והצחאר מגיע לה עד לקצה המח- שוף, המגיע עד אינסוף, ומתחיל מחוש בקצה השימלה, שנגמרת קרוב מאד לקצה המחשוף.

★ ★ ★

אז היה קשה

מי מצמצם על כל זה יותר מלאה פל- ציר, בעלת האולפן ליופי ולנימוסים? היא חוגגת השנה את יום-ההולדת העשירי של האולפן שלה, אבל היא טוענת, להגנתה, שמה שקרה לצברית אינו באשמתה.

«כשפתחתי את האולפן שלי» היא מספ- רת, «חשבתי שזה יהיה בית-ספר לבנות עשירים, נערות מיוחסות הרוצות ללמוד איך להתנהג בחברה ואיך להיראות כליידיס. ובאמת, התלמידות הראשונות היו נפלאות, ביניהן פביאנה ישרון, הנשואה לאחד ממנהלי מלון דן. תמר רספורט היפהפיה, הנשואה לאדריכל יצחק ישר, ועוד.

«אז זה עוד היה קשה. הבחורות חשבו שטיפוח היופי והחן מתנגד למולדת ולערכי המשפחה. הן היו חוזרות הביתה ומספרות שלמדו שיעורי-התעמלות. בכלל, כל המכון שלי נקרא מכון לספורט. היום זה אחרת. היום הצברית של אשתנו, והוא ענה שעוד הבנות שלהן, והן עושות את זה מיד כשה- בנות מגיעות לגיל 16».

★ ★ ★

הן התביישו לגרות

בכך, מה קרה להן בינתיים? «קרה שפעם נערת-זוהר היתה מילת-נגא. היום זה מכשיר להשגת בעל. היום מקובל שצביעת שיער זה לא בושה, שינוי-אף זה לא בעייה. הסיפור על הבעל ששאלו אותו מה צבע השיער של אשתו, והוא ענה שעוד לא היה היום בכיתה, מתאר את המצב בדיוק כמו שהוא.

«פעם התביישו בקוסמטיקה. היום לא.

בהגזמה הקיצונית של האיפור. לאה פלציר טוענת שהיא משפרת אותן. למשל את נעמי רבבי (20) (ראה שער אחרון), העובדת בתלחה מודל, כדוגמנית, והחולמת כמו מאות אחרות, לצאת ל«עולם הגדול».

כך היא נראית כיום כיום מרבית הנערות לחקות שחקניות קולנוע ואופנות העולם, כשרבות מהן עוברות את גבולות הטעם הטוב